

Tilsynsrapport maj 2007.

Her i foråret har jeg besøgt skolen den 11. maj og den 1. juni 2007.

Jeg har besøgt 1., 3., 5., 7. og 9.klasse og desuden set tre ud af fire 12. klasses skuespil.

Udover at se dansk- og matematikundervisning, har jeg denne gang fokuseret på de kunstneriske fag eurytmi, maling, tegning, bogbinding, håndarbejde, musik og skuespil. Og også set gymnastik i 9.klasse.

Det, der bliver tydeligt - og jo også gerne skulle blive det, da det er en Steinerskole - er at det kunstneriske gennemstrømmer det hele, der arbejdes kunstnerisk med alle fag, men også at der i de kunstneriske fag arbejdes fagligt velfunderet og med en bevidsthed om sammenhængen til de andre fag og barnets *hele* væsen.

Det, der også bliver tydeligt, er, at den sociale opmærksomhed og ansvarlighed fra lærernes side bevidst øves i alle sammenhænge, - for eleverne opleves det ofte som en leg.

Eurytmien, orkesterspillet, teatret og gymnastikken er fag, hvor det er naturligt og bydende nødvendigt, at man kan samarbejde, tage hensyn og være opmærksom på ”den anden/ de andre”, men også i hver enkelt anden time styrkes fællesskabet ved at sige vers i kor og lytte til, at en eller flere siger noget foran klassen.

Særligt med det kunstneriske skabes der tid og rum til fordybelse og refleksion på alle klasetrin.

I 1. klasse så jeg en morgentime, hvor der bliver sagt begyndelsesvers og rytmisk tales om hvem, der er i skole og hvem ikke. Derefter var der plads til, at de, der havde noget at sige, kunne gøre det. Så blev der talt om, hvad de havde lavet i går, ligesom der i slutningen af timen bliver sagt i baglæns rækkefølge, hvad de har lavet i timen – til støtte for børnenes hukommelse og styrkelse af opmærksomheden.

Derpå gik de over til at øve skuespil. Det taltes rytmisk, stykket var på vers, og børnene kunne det udenad. De skiftedes til at have de forskellige roller.

Selv om der er over 30 i klassen, var der meget roligt og de enkelte blev givet opmærksomhed.

Da jeg var på besøg i maj, så jeg deres bogstavhæfter. Så hvordan hvert bogstav farves ind i hæftet og der farves baggrund, så hvert bogstav står som et farvet billede. Nogle når også at tegne rammer udenom, andre når kun bogstavet, men man når, hvad man når. De børn, der er hurtige, har på dette klasetrin udfordring nok i at gøre mere ud af ”billedet”.

De børn, der har brug for ekstra hjælp, kan få specialundervisning. Der begynder man med det, der er barnets styrke- og hele tiden øver man det, der mangler og giver sig også tid til det, barnet er god til. Undervisningen foregår i den pavillon, skolen midlertidigt har sat op ud mod vejen. Der er et samarbejde mellem specialundervisningslærerne og stedets helseeurytmist. Jeg kan høre, at der er et godt og fortløbende samarbejde med kommunens psykolog, og at undervisningen planlægges grundigt ud fra det enkelte barns behov. Det er klart en meget kompetent specialundervisningsindsats, der gives på skolen.

3. klasse har bygget drivhus sammen med nogle forældre, og jeg overværede en time, hvor de skulle male et billede af drivhuset. En meget forment time, hvor farverne blev gennemgået, og læreren styrede, hvad der skulle males og i hvilken rækkefølge farverne skulle bruges, men det enkelte barn satte sit eget præg på billedet. En dreng, der ikke helt hørte efter og som derfor bare malede løs og kom til at male al for meget farve på papiret, fik hjælp til at ”redde” det, så det alligevel blev et billede. En situation, hvor lærerens

overordnede mål og pædagogik bestemmer adfærden, så det bliver en positiv oplevelse at begå en fejl og rette den.

Oftentimes hører jeg lærerne på skolen sige til eleverne, at det kan være godt at begå fejl, for netop af det kan man lære - en umådelig positiv tilgang, som kan få børnene til at føle sig trygge til at være udforskende.

I 5. klasse havde de emne om træer. Et træ om dagen. Først var der genfortælling af, hvad de havde hørt dagen før. Så viste de på skift et gruppearbejde om gårsdagens træ for hinanden. De havde haft 30 minutter til at lave det i. Nogle havde skrevet et digt, som de fremførte som talekor, andre havde lavet en sang på en kendt melodi, atter andre havde lavet et potpourri over nogle kendte pop/hiphopsange med ahorntræet som tema. Alt sammen meget kreativt, selvstændigt og med tydelig fornemmelse for rim og rytme. Derefter fortalte læreren om det nye træ og dets sammenhæng med et metal og en planet, i et poetisk sprog og børnene skrev ned og tegnede. Til sidst dikterede læreren en tekst om træet. Så alle danskfagets virkemidler blev brugt og en del kunstneriske - til naturfag.

7. klasse skal til Lapland i begyndelsen af 8.klasse. Det præger allerede undervisningen i nogle fag. F.eks. syr eleverne selv de anorakker, som de skal have på deroppe - i forskellige farver. De får hjælp til at lave mønster og klippe. En enkelt pige havde ikke nået at sy og fik lov til at lave noget andet.

I matematik udnyttede læreren også den kommende tur til at lave matematikstykker, der handlede om teltets, soveposens og...pris. De skulle så omsætte tekststykket til en ligning og på den måde finde ud af priserne. Alle arbejdede ivrigt og diskuterede hvordan.

Eleverne hjalp hinanden og debatterede, men skrev ikke bare af. De enkelte, som ikke kunne finde ud af det, satte læreren sig ned hos og hjalp.

Ellers havde de også lige haft et emne om verdensdelene, hvilket klassen bar præg af med store plancher og kort lavet på masonitplader med papmache, så der er højdeforskelle. Dette var lavet i gruppearbejde.

Klassen virker arbejdsom og med en kunnen og viden, der svarer til, og måske endda er lidt højere end, hvad man kan forvente af en 7.klasse.

Jeg oplevede 9. klasse fra en anden side end i efteråret, hvor det var matematik. Denne gang var det eurytmi, gymnastik/boldspil og orkester. Det samarbejde, den hjælpsomhed eleverne imellem og den iver, jeg så i efteråret var til stede på en anden måde i disse timer. Hvor det i matematikken handlede om koncentrationen og fokus, handlede det i eurytmien, boldspillet og musikken om en lidt anden form for koncentration, hvor de skulle være opmærksomme på "omkredsen"/ det der er udenom dem/det fælles og være koncentrerede. De magter begge dele.

I eurytmien øves evnen til omskiftelighed, hurtighed, indlevelse - og opmærksomhed: hvor skal du hen, hvem følges du med, styr fødderne og armene, de gør noget forskelligt, en ualmindelig svær opgave for teenagere, men jo længere ind i timen vi kom, jo bedre gik det - og det gik godt.

I orkesterarbejdet var der dyb koncentration, stor opmærksomhed på dirigenten, og samtidig en stor lydhørhed for, hvad der sker hos de andre - hele tiden følge med i, hvad de andre spiller, hvornår er det min tur, en god opgave for den multitaskende ungdom. Og man kan kun spille med, hvis man har øvet sig, så det havde alle undtagen to, som sad midt i det hele og lyttede med.

I boldspillet handler det om teamspirit, at kende og holde regler, være vågen og ansvarlig. I alle disse fag arbejdes der med det hele og tredelte menneske, men hovedvægten ligger forskelligt. Til forskel fra folkeskolen tilgodeses alle sider lige meget.

Fagligt ser det klart ud til, at det gennemsnitlige niveau er godt, og udfordringerne og indlæringen fuldt på højde med folkeskolen. Det er tydeligt, at den kunstneriske tilgang medvirker til at gøre eleverne mere sociale, mere vågne og mere alsidige.

En del af kronen på værket er 12.klasses skuespil, fire en-aktere fra forskellige tider og i forskellige genrer.

Her så jeg unge mennesker præstere noget vældig godt, og det var tydeligt, at de havde prøvet det mange gange før, men nu også havde en modenhed til selv at lægge noget i rollerne. Flot.

Jeg oplever en skole, som er tro mod sit antroposofiske grundlag, og hele tiden er spørgende og udforskende i forhold til de krav og tendenser, der er i tiden i dette samfund. Det virker sundt på mig.

Med venlig hilsen
Karin Olander